

184

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 czerwca 1960 r.

w sprawie świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia dla członków rodzin żołnierzy odbywających służbę wojskową oraz dla żołnierzy zwolnionych z tej służby i członków ich rodzin.

Na podstawie art. 124 ust. 3 i art. 128 ust. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prawo do świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia na zasadach przewidzianych dla ubezpieczonych przysługuje członkom rodzin żołnierzy:

- 1) odbywających zasadniczą służbę wojskową,
- 2) pełniących w stopniu szeregowców lub podoficerów czynną służbę wojskową w razie mobilizacji lub wojny,
- 3) odbywających służbę wojskową w charakterze uczniów oficerskich szkół zawodowych lub słuchaczy akademii wojskowych, a nie będących żołnierzami zawodowymi.

2. Świadczeń, o których mowa w ust. 1, udziela się w okresie odbywania przez żołnierzy służby wojskowej i 60 dni po zwolnieniu z tej służby.

§ 2. 1. Świadczenia zakładów społecznych służby zdrowia (§ 1) obejmują bezpłatne: leczenie ambulatoryjno-domowe, pomoc doraźną, pomoc położniczą i leczenie szpitalne.

2. Za leki wydawane przez apteki otwarte członkowie rodzin żołnierzy ponoszą opłaty w wysokości ustalonej dla ubezpieczonych.

3. Zakres bezpłatnych świadczeń nie obejmuje leczenia zdrowotnego, zaopatrywania w środki pomocnicze oraz zastępczych świadczeń pieniężnych.

§ 3. 1. Członkami rodziny żołnierza uprawnionymi do korzystania ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia są:

- 1) żona,
- 2) dzieci (własne, przysposobione i pasierbowie),
- 3) dzieci obce, wnuki i rodzeństwo przyjęte na wychowanie i utrzymanie,
- 4) rodzice, jeżeli są niezdolni do zarabkowania bądź osiągnęli wiek: matka 50 lat, ojciec 60 lat życia.

2. Określeni w ust. 1 członkowie rodziny są uprawnieni do świadczeń, jeżeli w chwili powołania żołnierza do służby wojskowej pozostawali z nim we wspólnym gospodarstwie domowym i w przeważającej mierze byli na utrzymaniu żołnierza.

3. Za członków rodziny żołnierza uważa się również niezdolne do pracy osoby, które wychowywały i utrzymywały żołnierza w okresie jego małoletności, jeżeli pozostały na wyłącznym utrzymaniu żołnierza, a nie ma innych osób obowiązanych do ich utrzymywania.

§ 4. 1. Żołnierze zwolnieni z zasadniczej służby wojskowej mają prawo do świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia w zakresie określonym w § 2 ust. 1 i 2 w okresie 60 dni od dnia zwolnienia ze służby.

2. Jeżeli w chwili zwolnienia ze służby wojskowej żołnierz przebywa na leczeniu w zakładzie opieki zdrowotnej zamkniętej, przysługuje mu prawo korzystania ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia przez okres niezdolności

do pracy z powodu choroby i w ciągu 60 dni po ustaniu tej niezdolności.

3. Niezdolność żołnierza do pracy oceni się przy odpowiednim zastosowaniu przepisów dotyczących orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

4. Okres korzystania ze świadczeń nie może łącznie wynosić więcej niż 6 miesięcy licząc od dnia zwolnienia z służby wojskowej.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do szeregowców i podoficerów zwolnionych ze służby wojskowej odbywanej w razie mobilizacji lub wojny, z tym że przysługuje im ponadto na zasadach bezpłatności leczenie uzdrowiskowe, środki pomocnicze oraz leki wydawane z aptek otwartych.

§ 5. Uczniowie oficerskich szkół zawodowych i słuchacze akademii wojskowych nie będący żołnierzami zawodowymi mają prawo do świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia w zakresie określonym w § 2 ust. 1 i 2 w okresie 60 dni od ich zwolnienia ze służby wojskowej.

§ 6. Żołnierze zwolnieni ze służby wojskowej z powodu uznania przez wojskową komisję lekarską za czasowo niezdolnych do służby wojskowej (kategoria „B”) mają prawo przez czas trwania tej niezdolności do bezpłatnego korzystania ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia w zakresie określonym w § 4 ust. 5.

§ 7. Dzieci żołnierzy, o których mowa w § 1 ust. 1, mają pierwszeństwo w korzystaniu ze żłobków, domów małych dzieci oraz sanatoriów rehabilitacyjnych dla dzieci.

§ 8. 1. Powodem uprawniającym do świadczeń określonych w rozporządzeniu są:

- 1) dla członków rodziny żołnierza —
 - a) zaświadczenie wojskowego komendanta rejonowego stwierdzające odbywanie służby wojskowej przez żołnierza oraz
 - b) zaświadczenie właściwego organu prezydium miejskiej, dzielnicowej, gromadzkiej rady narodowej lub rady narodowej osiedla, na której obszarze żołnierz stale zamieszkuje, stwierdzające pozostawanie członków rodziny żołnierza na jego utrzymaniu i we wspólnym gospodarstwie domowym;

2) dla żołnierza zwolnionego ze służby wojskowej — wpis do książeczki wojskowej żołnierza dotyczący zwolnienia go ze służby wojskowej, a dla żołnierza czasowo niezdolnego do służby wojskowej ponadto orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej stwierdzające niezdolność do służby wojskowej i czas jej trwania.

2. Fakt niezdolności do pracy osób określonych w § 3 ust. 1 ustala komisja lekarska do spraw inwalidztwa i zatrudnienia na wniosek organu wystawiającego zaświadczenie (ust. 1 pkt 1 lit b).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: R. Barański